

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 239.528 van 24 oktober 2017
in de zaak A. 219.673/X-16.674.**

In zake : de BVBA RAMSES
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Filip De Preter, Dirk Lindemans en Bert
 Van Herreweghe
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Keizerslaan 3
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD VILVOORDE
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Gitte Laenen
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Antwerpsesteenweg 16-18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 juli 2016, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de burgemeester en de stad Vilvoorde van
4 juli 2016 om aan de inrichting Starcasino, Schaarbeeklei 170 te Vilvoorde, een
sluitingsuur voor het publiek op te leggen van 01.00 u tot en met 08.00 u.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 235.518 van 15 juli 2016 is de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de
bestreden beslissing ingewilligd.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend. De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 september 2017.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joachim Gellynck, die *loco* advocaten Dirk Lindemans, Filip De Preter en Bert Van Herreweghe verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Wouter Rubens, die *loco* advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Ontvankelijkheid van het beroep

3. De bestreden beslissing is, na de schorsing ervan bij arrest nr. 235.518 van 15 juli 2016, op 15 juli 2016 door de burgemeester “ingetrokken”.

Vastgesteld wordt dat dit vanwege een onwettigheid gebeurde, te weten – aldus de memorie van antwoord – de onwettigheid die door het auditoraat in het kader van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in aanmerking was genomen en die “een zorgvuldige overheid ertoe [kan] nopen haar eerdere beslissing in te trekken”.

Het beroep is bijgevolg zonder voorwerp en onontvankelijk.

IV. Kosten

4. Volgens de verwerende partij had verzoekster de kosten voor het beroep, gelet op de intrekking, niet hoeven te maken; het beroep is “nodeloos” en “totaal zinloos”.

5. De vergelijking die de verwerende partij in dit verband maakt met de zaken die door de Raad van State bij arresten nr. 100.691 van 8 november 2011 en nr. 230.438 van 9 maart 2015 werden beslecht, gaat niet op.

In de voorliggende zaak werd, voorafgaand aan het instellen van het beroep, de schorsing van de bestreden beslissing gevorderd én verkregen. Die schorsing zou overeenkomstig artikel 17, § 4, van de gecoördineerde wetten moeten worden opgeheven “als blijkt dat binnen de in de procedureregeling vastgestelde termijn geen verzoekschrift tot nietigverklaring werd ingediend”, waarbij dan de kosten, rekening houdend met artikel 68, *in fine*, van het algemeen procedurereglement, ten laste van verzoekster zouden dienen gelegd.

In de zaak echter die tot het arrest nr. 100.691 leidde, werd geen voorafgaande vordering tot schorsing ingediend, laat staan nog ingewilligd. In de zaak die aanleiding gaf tot het arrest nr. 230.438 betrof de in dat arrest volstrekt nodeloos geachte voortzetting niet, zoals hier, een geschorste beslissing, maar een beslissing ten aanzien waarvan de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen was.

7. De kosten van het beroep worden dan ook ten laste van de verwerende partij gelegd.

Voor het beroep is, gelet op artikel 67, § 2, laatste lid, van het algemeen procedurereglement, geen verhoging van de rechtsplegingsvergoeding verschuldigd. Het beroep is immers “doelloos”.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vierentwintig oktober 2017, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust